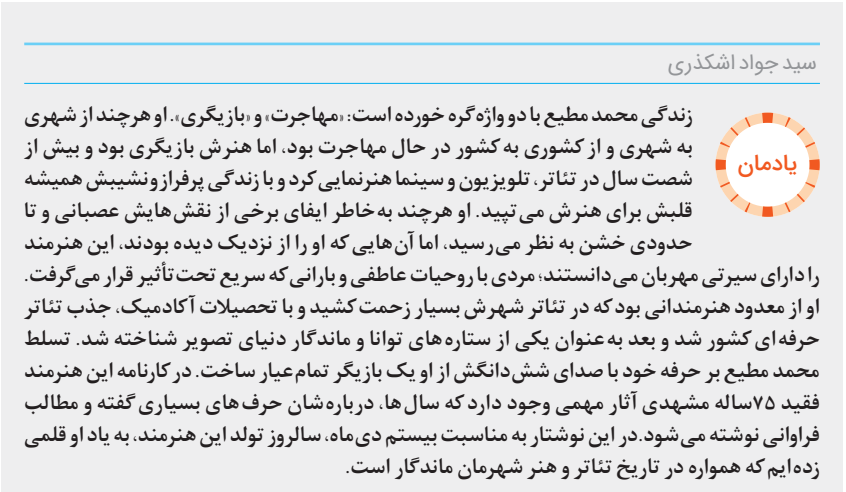

مرد در باران، مرگ در غربت

به یاد محمد مطیع؛ از تولد و فعالیت در تئاتر مشهد تا هنرنمایی در سینما و تلویزیون در تهران

سید جواد اشکذری

زندگی محمد مطیع یاد وواژه گره خورده است؛ «مهاجرت» و «بازیگری» او هرچند از شهری به شهری و از کشوری به کشور در حال مهاجرت بود، اما هنرش بازیگری بود و بیش از شصت سال در تئاتر، تلویزیون و سینما هنرنمایی کرد و با زندگی پرفراز و نشیبش همیشه قلبش برای هنرش می تپید. او هرچند به خاطر ایفای برخی از نقش هایش عصبانی و تا حدودی خشن به نظر می رسید، اما آن هایی که او را از نزدیک دیده بودند، این هنرمند را دارای سیرتی مهربان می دانستند، مردی با روحیات عاطفی و بارانی که سریع تحت تأثیر قرار می گرفت. او از معدود هنرمندانی بود که در تئاتر شهرش بسیار زحمت کشید و با تحصیلات آکادمیک، جذب تئاتر حرفه ای کشور شد و بعد به عنوان یکی از ستاره های توانا و ماندگار دنیای تصویر شناخته شد. تسلط محمد مطیع بر حرفه خود با صدای شش دانشگاه از او یک بازیگر تمام عیار ساخت. در کارنامه این هنرمند فقید ۷۵ساله مشهدی آثار مهمی وجود دارد که سال ها، درباره شان حرف های بسیاری گفته و مطالب فراوانی نوشته می شود. در این نوشتار به مناسبت بیستم دی ماه، سالروز تولد این هنرمند، به یاد او قلمی زده ایم که همواره در تاریخ تئاتر و هنر شهرمان ماندگار است.

- بچه خیابان سعدی مشهد

محمد فرمان بردار مشهور به محمد مطیع در بیستم دی ماه ۱۳۲۲ در محله سراب و خیابان سعدی مشهد به دنیا آمد. محمد از دوران کودکی به بازیگری علاقه پیدا کرد. یکی از اقوام او در تئاتر فعالیت می کرد و با حمایتش بازی در تئاتر را آغاز کرد. او در گفت وگویی می گوید: «از کودکی عاشق بازیگری بودم و به هر بهانه ای به سینما می رفتم و نقش های مختلفی را که تقلید و برای خود و خانواده ام بازی می کردم. من عاشق بازیگری شده بودم و از تئاتر در دبیرستانی در مشهد به بازیگری رو آوردم. در همان جا گروهی تشکیل دادیم و نمایش هایی را روی صحنه بردیم.» مطیع درباره واکنش خانواده اش به بازیگر شدنش می گوید: «خدا بیامرز پدر مرا، مشوق اصلی ام بود و همیشه کارهایم را می دید و نقد و ارزیابی شان می کرد.»

او همچنین از کودکی به موسیقی علاقه مند بود و در دبستانشان که کلاس های موسیقی دایر بوده، شرکت می کرد. او در نواختن ضرب و تار مهارت خاصی داشت و در خانه می نواخت و وقتی از خانه بیرون می آمد، تارا را در هفت پارچه می پیچید تا معلوم نشود.

- فعالیت در تئاتر حرفه ای مشهد با «آبادانا»

محمد مطیع در دهه ۳۰ که جوان بود و بانشاط، تئاتر را به صورت حرفه ای در مشهد آغاز کرد. او در یادداشتی که در کتاب «بر سبیط بارش مهتاب»، نوشته نگارنده، منتشر شده، از حس و حالش در تئاتر مشهد نوشته است: «انگار همین دپروز بود که جوان بودم و سرزنده، سرحال، پرتوان و عاشق، عاشق تئاتر، عاشق گردهمایی های مهربان خانواده تئاتر مشهد، با یک دنیا امید و آرزوهای عاشقانه. من هم در آن دوران مانند دوستان هنرمندم در شهر نه چندان شلوغ ما، مشهد، در تکیاپو بودیم که محلی داشته باشیم برای تمرین تئاتر و سالیانی «هرچند کوچک- برای اجرای آن. چه سرهای پرشوری داشتیم! میدان سوم اسفند آن دوران را به خاطر اتفاق خجسته ای که برایم پیش آمده است، هیچ گاه فراموش نخواهم کرد.

نمی دانم آن میدان الان چه نام دارد و به چه شکل و حالتی است. در آن زمان تقریباً در انتهای خیابان ارگ قرار داشت. شنیده بودم که با بالاخانه ای در طبقه دوم ساختمانی در حاشیه میدان، دفتری تأسیس شده است و گروه تئاتری، اما نمی دانستم چه کسی و کسانی آن را دایر کرده اند. ما (یعنی من و افراد گروه «آبادانا» سر در لاک خود داشتیم و گرفتار کارهای گروه و جویحث های هنری و درون گروهی. در آن بعد ازظهر داغ تابستان از پله هایی که به طبقه دوم ساختمان منتهی می شد بالا رفتم و نام گروه تئاتر نیما را دیدم که در تابلویی در کنار در ورودی خود نمایی می کرد. به دعوت شخصی که

نمی شناختمش به آنجا رفتم. در گوشه شدن. جوانان و پیشکسوتان بسیاری در آنجا فعالیت می کردند.» حضور مطیع در آن دفتر و آشنایی اش با زنده یاد فریدون صلاحی، مدیرگروه تئاتر نیما، مقدمه ای برای فعالیت های بیشتر او در تئاتر مشهد شد. صلاحی به خاطر دوستی اش با مطیع در اغلب اجراهای تئاترهای گروه آبادانا به پشت صحنه می رفت. در تئاتر مشهد، مطیع را بیشتر با گروه تئاتر «آبادانا» می شناسند. او این گروه را به همراه داریوش ارجمند، منوچهر خادم زاده و خسرو هوشیار در فضای دانشگاهی و روشنفکری مشهد تأسیس کرد. این هنرمند از زمان فعالیتش در «آبادانا» می گوید: «همه اعضای این گروه دانشجو بودند و ما در سالن هلال احمر و تالار دانشگاه پزشکی مشهد و خیلی از شهرهای خراسان تئاتر به همراه موسیقی- اجرا می کردیم. با اتومبیل شخصی به این سفرها می رفتیم. یادم می آید در زمستانی سرد به نیشابور رفتیم و بعد از اجرای نمایش در مسیر بازگشت در برف گیر کردیم و مجبور شدیم در قهوه خانه ای بنامین. کلی سختی کشیدیم. اصلاً کار هنر با سختی همراه است. آن روزگار جوان ها برای فعالیت در کارهای تئاتر و بازیگری باید کفش آهنین و اراده قوی می داشتند.»

از نقش آفرینی های این بازیگر در تئاترهای آن زمان در مشهد می توان به آثاری چون «دلقک و نظامی»، «وقتی خورشید طلوع می کند»، «دلقک ها»، «شب که صبح نشد»، «عقل برتر از احساسات»، «داش اکل»، «ودخانه»، «شب آتش» و «خانه سه صاحبه» اشاره کرد. فعالیت های هنری مشهد به خصوص تئاتر در اواخر دهه ۳۰ و اوایل دهه ۴۰ به دلیل ویژگی های مذهبی شهر، با مخالفت هایی همراه بود. مطیع در این شرایط در آن زمان در گروه کودک رادیو مشغول فعالیت شد.

- از دانشکده دراماتیک تهران تا استخدام اداره تئاتر او در دهه ۴۰ بعد از قبولی در دانشکده هنرهای دراماتیک به تهران می آید. مطیع با «ابراهیم مکی» که در دانشکده هم دوره بودند، نمایش هایی بسیاری را روی صحنه برد. او بازی در تئاتر را در تهران از سال ۱۳۴۶ آغاز کرد و به استخدام اداره تئاتر درآمد و در گروه تئاتر مردم با علی نصیریان، محمدعلی کشاورز، مهین شهابی، رکن الدین خسروی، عباس جوانمرد، جمشید مشایخی، فخری خوروش، جمیله شیخی، اسماعیل

شنگله و عزت‌ا... انتظامی نمایش های متعددی را بازی کرد که می توان به تئاترهای «آی بی کلاه، آی باکلاه»، «بام ها و زیر بام ها»، «بازرس»، «صیادان»، «پیش پرده»، «سیرک باشکوه جهانی»، «حکومت زمان خان»، «سرگذشت مرد خسیس»، «از پشت شیشه ها»، «آرامسایشگاه» و «لیند باشکوه آقای گیل» اشاره کرد. او درباره فعالیت های تئاتری اش در تهران بیان می کند: «من در آن دوره بازیگری پرکار و بیشتر روی صحنه بودم. در تالار سنگلج کنونی و ۲۵شهریور سابق، «او هرچند در این دوران، به عنوان کارگردان چند تئاتر را روی صحنه برد و حتی سریال ۲۴ قسمتی هم برای گروه کودک و نوجوان کارگردانی کرد، اما خیلی علاقه مند نبود در باره آن ها صحبت کند. چون معتقد بود: «کار تخصصی ام بازیگری است و هیچ وقت علاقه نداشته ام که کارگردانی کنم و ترجیح می دهم در حوزه تخصصم کار کنم؛ چون می دانم به عنوان بازیگر بهتر می توانم بار خودم را بکشم. عشق من بازیگری و تئاتر است.»

- سینما، ۲۹سالگی، رضا هفت خط

محمد مطیع بازی در سینما را از سال ۱۳۵۱ درحالی که ۲۹ سالش بود، با فیلم «رضا هفت خط» به کارگردانی «حسین ترابی» در نقش «ممل» شروع کرد. اگرچه موفقیت این اثر نسبت به آثار شاخص بعدی اش-مانند سریال «هزاردستان»- زیاد نبود اما تجربه خوبی برای او به شمار می رفت و همکاری با هنرمندانی همچون بهمن مفید، سیمین غفاری، محسن قبادی و عصمت صفوی را تجربه کرد. پنج سال از سینما دور بود تا اینکه در سال های ۵۶ و ۵۷فیلم های «کلاغ» و نیز «دایره مینا» و «تکیه بر باد» را بازی کرد. از آثار بعد از انقلاب اسلامی این هنرمند می توان به فیلم های سینمایی «گفت هرسه نفرشان»، «آقای هیروگلیف»، «سلندری»، «رسول پسر ابوالقاسم»، «بازداشتگاه»، «گرباده»، «آوار»، «وکیل اول» و «روزهای انتظار» اشاره کرد. همچنین مطیع در سریال های «زندگی و جنگ»، «این شرح بی نهایت»، «هزاردستان»، «کوچک گلی»، «قیمت صندل»، «امیرکبیر»، «افسانه سلطان و شبان»، «شاه شکار»، «شاه دزد»، «بهار در محله ما»، «دیوان بلخ»، «همه از یک خانواده»، «ارثیه ایرانی»، «مستطقی»، «گذر خلیل دهمرده»، «خانه به دوش» و «ایران در جنگ جهانی دوم» به ایفای نقش پرداخت. تله تئاترهایی چون «پهلوان و جراح»، «عفریته ماجین»، «ببر گرازندان»، «دو در و یک نیمکت» و «در شاهراه» از او به یادگار مانده است.

- حضور موفق در «هزاردستان»

محمد مطیع در دهه ۶۰ و به خصوص در ششمین سال این دهه، دوره پرتلاشی را در عرصه سینما و تلویزیون گذراند و در آثار مهمی بازی کرد. او در سال ۶۶ با بازی در فیلم «وکیل اول» به کارگردانی جمشید حیدری و سریال های «سردار جنگل» به کارگردانی بهروز افخمی و «هزاردستان» به کارگردانی علی حاتمی، خود را به مردم معرفی کرد. یکی از مهم ترین بخش های کارنامه هنری محمد مطیع بازی در نقش «غلام عمه» در «هزاردستان» بوده است. او در ۴۴سالگی نقش مهمی در این سریال بازی کرد و توانست با مهارت خود، آن نقش و همچنین خودش را در میان مخاطبان تلویزیون مطرح کند. مطیع توانست با بازی در «هزاردستان» علی حاتمی تجربه بازیگری موفق‌ی برای خود رقم بزند و همکاری در کنار بازیگرانی نظیر جمشید مشایخی، عزت‌ا... انتظامی، داوود رشیدی و علی نصیریان بر تجارب او افزود.

- مهاجرت به سوئد

مطیع که از وضعیت سینما ناراضی بود، بعد از بازی در فیلم «وکیل اول» در سال ۶۶ به سوئد مهاجرت کرد. ابتدا در استکهلم و سپس در گوتنبرگ اقامت گزید. این هنرمند در سوئد برخلاف ایران به سمت بازیگری نرفت. او بر این باور بود: «مردم این سرزمین سرمایه گذاری کردند تا من و امثال من مطرح شوم. این سرمایه مردم است. عشق و خواسته مردم است که امروز در این جایگاه هستم، از این رو ترجیح می دهم چنانچه قرار باشد فعالیت کنم برای مردمی کار کنم که مرا پرورانده اند، مرا تشویق کرده اند و مرا با حمایت های خود به این جایگاه رسانده اند. من برای مردم این خاک کار می کنم، نه مردمی که هنوز فرهنگشان با من غریبه و ناآشناست؛ لذا وقتی قرار است که من به عنوان پرپیشه آن ور کار کنم، بایدان فرهنگ را کامل بشناسم و به زبان صدردص مسلط باشم و خیلی مسائل دیگر. من برای اینکه خودم را آزمایشی کرده باشم، وقتی از تلویزیون سوئد سراغم فرستادند، در آن متن بزرگ یک نقش خیلی کوچک بود که گفتم آن را بازی می کنم. معترض شدند که چرا و به چه دلیل؟ گفتم من مال شما نیستم و به جای دیگری تعلق دارم. دوم اینکه، من الان فقط می خواهم تجربه کسب کنم و فقط آن نقش کوچک را در آن سریال بزرگ بازی کردم. این تجربه بدی هم نبود.»

هرچند هیچ وقت زمینه تدریس و انتقال تجربه به نسل جوان برای محمد مطیع در ایران پیش نیامد، اما مدتی

طرح حسین عباسی اشوراز

محمد مطیع را از اداره تئاتر می شناختم

یادداشت ایرج راد، بازیگر سینما، تئاتر و تلویزیون

داستان دوستی من و زنده یاد محمد مطیع به اداره تئاتر بر می گردد. او عضو گروه تئاتر مردم به سرپرستی آقای عزت‌ا... انتظامی و آقای علی نصیریان بود و کارهای شاخصی در تئاتر، تلویزیون و سینما انجام داد. من او در بسیاری از آثاری که در سنگلج و شهرهای مختلف کشور اجرا می شد با یکدیگر همکاری کردیم و او با بازی قدرتمندش همواره نشان می داد که با بازیگری تأثیرگذار است.

محمد مطیع، هنرمند قابل و شایسته ای بود و جایگاه ویژه ای داشت و نقش های مختلفی را که به او محول می شد به بهترین شکل ممکن ایفا می کرد. او دارای یک استعداد خاص بود و سبک بازیگری خودش را داشت. او مدت ها پیش به سوئد مهاجرت کرد. البته به ایران هم می آمد و کارهایی انجام می داد.

همین چند وقت پیش در کار آقای ورزی با هم کار می کردیم؛ لذا برای من تأسف بار است، زیرا

دکتر قطب الدین صادقی همان ابتدا که به ایران برگشتم برای یک نمایش به من پیشنهاد بازی داد و دوست داشتم شرایطی پیش بیاید و با وی همکاری کنم. ولی متأسفانه در آن زمان درگیر «عمارت فرنگی» بودم و فرصت کار در آن نمایش را نداشتم. اگر زمان آزادی داشتم باشم، حتما کار می کنم. من تئاتر را از سینما و تلویزیون بیشتر دوست داشتم‌ا.

- ۵۶درصددر تلویزیون، ۴۴درصد در سینما

یکی از ویژگی های حرفه ای محمد مطیع آن است که در مدت زمان بازیگری خود، هم در تلویزیون و هم در سینما بازی کرده است. او را باید بیشتر بازیگر تلویزیون بدانیم، چون که ۵۶درصد آثار وی تلویزیونی و ۴۴درصد آثارش سینمایی است. در واقع محمد مطیع از مجموع ۲۷تثری که در کارنامه دارد، در پانزده مجموعه تلویزیونی و نیز در دوازده اثر سینمایی بازی کرده است. هرچند در نظرسنجی های مردمی، بازی مطیع در «هزاردستان» بالاترین رتبه را داراست و فیلم «تکیه بر باد» کمترین امتیاز دارد. اما بدون شک او را بیشتر با سریال پر بیننده «سلطان و شبان» به فعالیت داشته، او درباره نقش هایی که بازی کرده است، می گوید: «من هیچ وقت نقشی را که دوست ندارم، قبول نمی کنم و همه آن ها را عین بچه هایم دوست دارم. پس انتخاب کردن کار دشواری است، اما به نقشم در فیلم «سلندر» که در دهه ۵۰ را ورژو کریم مسیحی کار کردم، علاقه خاصی دارم. متن بهرام بیضایی هم بی نظیر بود.

حضور در مجموعه «جراح و پهلوان» به کارگردانی سعید نیک پور هم جزو بازی های موفق تلویزیونی ام به شمار می آید. «محمد مطیع با هنرمندان بسیاری تجربه کار داشته است، اما در کارنامه هنری اش در همه زمینه هایی که فعالیت داشته، در میان بازیگران با جمشید مشایخی (با هشت بار)، جمشید لایق (با هفت بار)، سروش خلیلی (با شش بار)، افسر اسدی و غلامحسین لطفی (با پنج بار) بیشترین همکاری را داشته است.

- مرگ در غربت

محمد مطیع که در چند سال آخر عمرش در سینما و تلویزیون کم رنگ شده بود، در واپسین ساعات آخرین روز سال ۱۳۹۷ در منزل شخصی خود در شهر گوتنبرگ سوئد درگذشت. سام نوبخت، موزیسین، آهنگ ساز و از دوستان نزدیک زنده یاد مطیع، بعد از اینکه دو روز با او تماس گرفت و از او خبری نشد، شامگاه ۲۹ اسفند به همراه قدرت عزیزی -از دوستان دیگر این هنرمند فقید- به منزلش در گوتنبرگ سوئد رفت و متأسفانه باز از او خبری به دست نیاورد تا اینکه پلیس را در جریان قرار داد و بعد از مراجعه پلیس و ورود به منزل متوجه شدند که این هنرمند ارزنده مشهدی دار فانی را وداع گفته است.

پیکر او در ۲۱ فروردین ۹۸ غریبانه در یکی از آرامستان های سوئد به خاک سپرده شد و چند مراسم در مشهد و تماشاخانه سنگلج همه ادای دین دوستان هنرمندش به او بود.

ثبت نام جشنواره تئاتر خیابانی رضوی آغاز شد

دبیر دومین جشنواره تئاتر خیابانی رضوی با اشاره به اینکه تئاتر خیابانی رضوی یک کار هنری عمیق و تأثیرگذار بر مخاطب است، شخصیت امام رضا^ع را فراتر و عظیم تر از شفا بخشی و اعجاز بیان کرد و افزود:

ایشان یک شخصیت سیاسی، اقتصادی و اجتماعی است و اثر فرهنگی تولید شده بر اساس سیره زندگی این امام همام می تواند یک جریان تأثیرگذار باشد. دبیر جشنواره تئاتر خیابانی رضوی در گفت وگو با تسنیم تصریح کرد: امسال به منظور آموزش هنرمندان جوان و برگزاری شبایسته تر این جشنواره، در نوشتن متون طرح ها از کارشناسان متخصص در این حوزه و نیز کارشناسان مذهبی برای تولید آثاری فاخر بهره مند خواهیم شد. وی ادامه داد: سخنان و پندهای امام رضا^ع دارای مضمون و محتوای عمیقی هستند و یک نمایشنامه محسوب می شوند؛ لذا ابعاد وجودی امام رضا^ع خصوصیات اخلاقی و نیز فرهنگی که آن امام بزرگوار وارد ایران کردند و تأثیر این فرهنگ بر ادیان و مذاهب مختلف در کشورمان جزو فراخوان های این دوره از جشنواره تئاتر خیابانی است. رادمنش تأکید کرد: ضمن ارتباط پیوسته جشنواره تئاتر خیابانی رضوی با بنیاد بین المللی امام رضا^ع باید با دانشگاه ها و مدارس نیز ارتباط ویژه داشته باشد تا از طریق این هنر الگوهای ارزشی به صورت اجرایی به نسل های جدید معرفی شوند. وی در ادامه گفت: این جشنواره حول محورهایی چون معرفی ابعاد دینی، اجتماعی، اقتصادی و سیاسی شخصیت امام رضا^ع، تبیین فرهنگ و سبک زندگی رضوی و کارکرد آن در زندگی معاصر، ترویج پندها، حکمت ها و آموزه های فلسفی اخلاقی امام رضا^ع، اندیشیدن، خودشناسی و خداشناسی از دیدگاه امام رضا^ع، گشاده رویی با مردم و ایجاد نشاط و پویایی در جامعه در مکتب رضوی و ائمه اطهار^ع، تحلیل سفر تاریخی سیاسی امام رضا^ع از مدینه تا خراسان و تأثیر شگرف آن بر فرهنگ مردم، بهره گیری از فرهنگ عامه و آیین های رضوی و ارتباط ادیان و مذاهب و مردم سایر ملل با امام رضا^ع برگزار می شود. دبیر جشنواره تئاتر خیابانی رضوی گفت: علاقه مندان می توانند برای اطلاع از جزئیات فراخوان و ثبت نام در جشنواره به تارنمای شمس توس به آدرس www.shamstoos.ir رجوع کنند.

اکران «هیچ کس منتظرت نیست» در کرمانشاه

مستند سینمایی «هیچ کس منتظرت نیست»، ساخته محسن اسلام زاده، فیلم ساز مشهدی، در ادامه اکران های منطقه ای خود، در زندان دیزل آباد کرمانشاه برای بند جوانان، کانون اصلاح و تربیت (بند زنان) و کمپ ترک اعتیاد ماده ۱۶ سراب نیلوفر به نمایش درآمد. این اثر برای اولین بار در زندان و در بند مردان به نمایش درآمد و ۱۵۰ نفر با میانگین سنی سی سال مستند را تماشا کردند، جوانانی که به واسطه درد مشترک با شخصیت های مستند هم ذات پنداری خوبی داشتند. همچنین این اثر، برای دومین بار پس از کمپ نگهداری زنان آسیب دیده در مشهد با نام حیات جاودان، در یک کمپ ششصد نفره ترک اعتیاد و برای اولین بار در مرکز نگهداری، درمانی و کاهش آسیب مردان نمایش داده شد.

سینما مهر کوهسنگی مشهد به جشنواره فیلم فجر می رسد

سرپرست امور سینمایی حوزه هنری خراسان رضوی با اشاره به اینکه سینماهای مشهد در حال آماده شدن برای برگزاری جشنواره فیلم فجر امسال هستند، گفت: سینما مهر کوهسنگی

تا آغاز جشنواره به صورت کامل آماده بهره برداری خواهد شد. احمد رضا بهبهانی در گفت وگو با ایسنا با اشاره به پیش رو بودن جشنواره فیلم فجر بیان کرد: سال گذشته جشنواره خوبی برگزار شد، فیلم های خوبی نیز در جشنواره اکران شد و به صورت کلی جشنواره مورد استقبال پرشور مخاطبان قرار گرفت. برای برگزاری جشنواره فیلم فجر امسال نیز سینماهای مشهد در حال آماده شدن هستند. بهبهانی با بیان اینکه امسال نیز دوستان و مخاطبان همیشگی سینما از جشنواره فیلم فجر استقبال خواهند کرد، تصریح کرد: سال گذشته دست سینما در انتخاب فیلم با بود، زیر همه تهیه کنندگان فیلم خود را به جشنواره آورده بودند و امسال به دلیل ترس از فروش کم شاید فیلم هایشان را به جشنواره نیاورند. با این حال به نظرم استقبال خوبی از جشنواره امسال صورت خواهد گرفت.

پاسداشت نادر طالب زاده و جمال شورجه در «عمار»

یادبود نادر طالب زاده، دبیر فقید جشنواره فیلم «عمار»، و پاسداشت جمال شورجه، کارگردان سینما، در اختتامیه جشنواره فیلم «عمار» برگزار می شود. به گزارش شهرآر، این جشنواره یاد و خاطره نادر طالب زاده، علم دار جبهه فرهنگی انقلاب اسلامی، را گرامی می دارد. بر اساس اعلام دبیرخانه سیزدهمین جشنواره مردمی فیلم «عمار»، پاسداشت ویژه اختتامیه این دوره جشنواره به این چهره بین المللی اختصاص پیدا می کند. همچنین پاسداشت ویژه دوم سیزدهمین جشنواره «عمار» به جمال شورجه، پیشکسوت سینمای ایران و کارگردان انقلاب و دفاع مقدس، اختصاص پیدا می کند. براساس این گزارش آخرین اختتامیه سیزدهمین دوره این جشنواره با محوریت «روایت زن ایرانی» پنجشنبه، ۲۲دی، از ساعت ۱۸ در سینما فلسطین برگزار می شود و حضور برای عموم آزاد است.